

ТЕЗИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

УДК 343.9:343.226

**ДЖАВІД ДАВИД ОГЛИ АЛІЄВ,
МАКСИМ МИХАЙЛОВИЧ ГРИМАЛЯК**

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ ДІТЕЙ У СІМ'Ї

Сьогодні наша країна намагається вступити до Європейського Союзу, встановити певні стандарти, які задовольняють потреби кожної особистості щодо не порушення її прав та забезпечення свобод.

Але, на жаль, сьогодні соціум не може похизуватися своїм вмінням толерантно відноситися до інших, розуміти їхні права, протистояти насильству.

Візьмемо, як приклад, батьків маленької дитини, якій погрожують поставити у куток вдома, якщо та не буде слухняною у дитячому садку. Виходячи із цієї ситуації, ми розуміємо, що насильство над дитиною чиниться через психологічний тиск. Ми повинні розуміти, що насильство – застосування силових методів або психологічного тиску за допомогою погроз, свідомо спрямованих на слабких або тих, хто не може чинити опір. Тобто, це будь-яке застосування сили щодо беззахисних. Застосування фізичного впливу та погрози до дітей лише погіршує відносини між батьками та дітьми. Малолітні особи ще не до кінця усвідомлюють свої дії, вони знаходяться на стадії розвитку, тому якимись силовими методами виховання виправити ситуацію просто не можливо.

Шляхи попередження та протидії насильства у суспільстві:

1. У Європейському Союзі та США застосовується підхід вилучення з сім'ї не жертви насильства, а особи яка його вчинила. У цьому випадку особа, яка постраждала і яка є жертвою, не змушена шукати притулок, поки інший член сім'ї заспокоїться та прийде до тями.

2. Зараз майже усі діти, які навчаються у дитячих садках та школах, не знають своїх прав, не знають, де і як можна відшукати шлях до свого захисту, який стосується охорони їхніх прав, саме тому соціальним службам потрібно проводити консультативні бесіди з учнями для того, щоб діти не боялись звертатися до вихователів, вчителів, а також у разі можливості до правоохоронних органів та органів соціальної безпеки для забезпечення свого особистого захисту.

3. Звичайно, не можна не зачепити сім'ї, які називаються «приймомними сім'ями». Для того, щоб попередити та протидіяти

насильству над дітьми у таких сім'ях, потрібно заздалегідь проводити «жорсткий відбір» усиновлювачів. Наприклад, запровадити багатоманітні тести, які б стосувались усіх сфер виховання особи відповідного віку; навчально-практичні заняття для підготовки майбутніх батьків і т.д.

Потрібно розуміти, що брати до уваги зарубіжний досвід це практично, але ж треба і враховувати, що кожна країна має свій менталітет, свої духовно-ідеологічні переконання у вихованні й навчанні дітей. Тому не варто брати до уваги весь арсенал зарубіжного досвіду щодо належного виконання батьками своїх обов'язків у вихованні дітей.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

МАГЕРРАМ ВАХІД ОГЛИ АЛІЄВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ФОРМИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА В АЗЕРБАЙДЖАНІ

Домашнє насильство є найпоширенішою гендерною проблемою в Азербайджані. Юридичне визначення відображено в законі Азербайджану «Про запобігання насильства в сім'ї». Відповідно до цього закону домашнє насильство – це навмисне заподіяння фізичної та моральної шкоди іншим особам, спричинене зловживанням близькими стосунками, нинішнім чи минулим спільним життям. У більшості сімей домашнє насильство виявляється у таких формах: фізичне та сексуальне насильство, психологічне гноблення та форма примусової ізоляції.

Фізичне насильство включає захоплення, скручування, штовхання, побиття, нанесення подряпин, кусання, задушення, перетягування, вибивання волосся, утримання жертви у закритому приміщенні, плювання, використання будь-якого предмета домашнього вжитку, ножа чи пістолета проти потерпілих. Більшість жертв домашнього насильства – жінки та діти, а більшість насильників – чоловіки.

Сексуальне насильство, як і фізичне насильство, передбачає сукупність поведінки чи дій. Відповідно до опитування державного комітету статистики Азербайджану, у 55 відсотків жінок, які коли-небудь зазнавали сексуального насильства, під час принаймні одного епізоду насильства були порізи, синці та болі, 35 відсотків отримали травми очей, розтягнення, вивихи або опіки внаслідок сексуального насильства і 12 відсотків повідомили про отримання глибоких ран,